

Õpetaja seatakse ametisse

19. märtsil seab peapiiskop Urmas Viilma Tartu Pauluse koguduse uue õpetajana ametisse senise abiõpetaja Kristjan Luhametsa. Samal päeval saab 65-aastaseks Joel Luhamets, kes jätkab teenimist EELK piiskopina.

Vastavalt EELK Kirikuseadustikule juhib õpetaja kogudust ja korraldab koguduse vaimulikku tegevust. Tema ülesanne on karjasena vaimulikult juhatada ja hoida tema hoolde usaldatud Kristuse karja; pidada jumalateenistusi

ja talitusi; korraldada muusika-, hinge- hoiu-, hoolekande-, laste- ja noorsoo- tööd ning misjonitööd; korraldada koguduse avalikke ja välissuhteid. Lisaks vastutab õpetaja koguduse andmekogude ning aruannete eest.

Kristjan Luhametsast saab Tartu Pauluse koguduse kümnes õpetaja, kui hulka lugeda ka teise koguduse õpetajad, sest kümne aasta jooksul tegutses Pauluse kirikus sisuliselt kaks eraldi kogudust, mida nimetati I ja II pihtkonnaks.

Tartu Pauluse koguduse õpetajad:

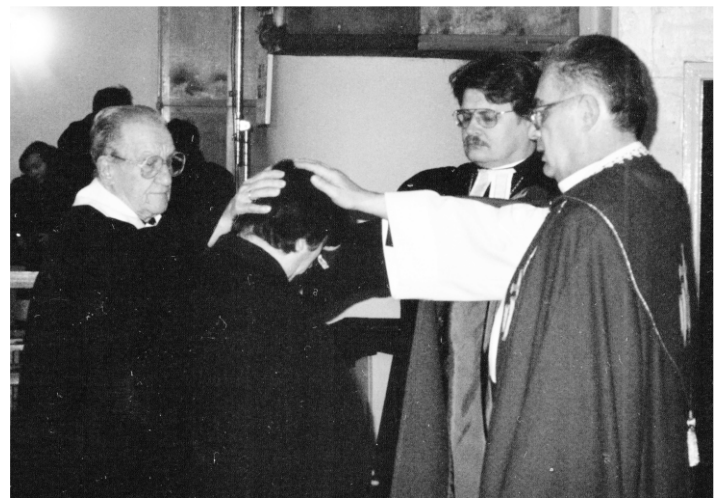
1910–1933 Arnold Habicht
1933–1948 Harri Haamer
1948–1959 Arnold Võsu
1959–1979 Johannes Sellio
1979–1997 Harald Tammur
1997–2017 Joel Luhamets
2017– Kristjan Luhamets

Tartu Pauluse II koguduse õpetajad:

1934–1941 Arthur Võõbus
1941–1942 Endel Kõpp
1942–1944 Arnold Jürgenson

Harald Tammuri introduksioon 10. juunil 1979. a. Pildid vasakult: Valga praost Eduard Kalda, peapiiskop Edgar Hark ja Tartu praost August Janni.

Joel Luhametsa introduksioon 26. jaanuaril 1997. a. Pildil vasakult: praost emeritus Harald Tammur, õpetaja Villu Jürjo ja peapiiskop Jaan Kiivit.

Paastuaja muusikasari „Valguse poole”

Muusikasari koosneb õhtupalvustest ehk vespritest, mis on kaunistatud orelimuusikaga. Kõlavad ka teised pillid ja laul. Algusaeg on paastuaja igal neljapäeval kell 18:30, sissepääs vaba annetusega.

2. märts. A. Dvorak „Piiblilaulud”. Atlan Karp (bariton) ja Anna Humal (orel).

9. märts. Vaimulikke viise „Valmis mu süda ja hing” esitab ansambel „Servus Dominum”: Helika Gustavson-Rätsep

(sopran), Kalle Loona (viul) ja Anneli Klaus (orel).

16. märts. J. S. Bach „Leipzigigi koraalid”. Kristel Aer (orel).

23. märts. Tomaso Albinoni „Ilu ja valu helides”. Lauri Kalvik (trompet), Anna Humal (orel).

6. aprill. D. Buxtehude, J. S. Bach, P. Süda, J. Rheinberger „Nüüd hing'vad inimesed”. Salimi Kortelainen (viul), Elke Unt (orel).

Leerikool

Uus leerikool alustab tööd 6. märtsil kell 18.00. Tunnid on esmaspäeviti kell 18.00–19.30 kiriku tiibhoone saalis. Tunde viivad läbi õpetaja Kristjan Luhamets ja piiskop Joel Luhamets.

Leeripüha on 21. mail 2017.

Surnuaiapäha

Alates käesolevast aastast on Pauluse surnuaiapäha juuni kolmandal päeval kell 12, mis on tänavu 18. juunil.

Joel Luhamets: Jumal on

Intervjuu õpetaja Joel Luhametsaga ilmus kuukirjas viimati 2012. aasta märtsis. Viie aastaga on palju muutunud. Täna vaatame tagasi nii nendele viiele kui kõigile kahekümnele aastale, mil Joel Luhamets on Tartu Pauluse kogudust teeninud.

Alustame algusest siin Pauluse koguduses. Kuidas te just siia jõudsite?

Ma olin Põltsamaa koguduse õpetaja ja Viljandi praost. Tartus juhtus siis selline lugu, et sinod ei valinud ära praosti. Kirikuseadus ütleb, et kui sinod jätab praosti valimata, määrab konsistoorium praosti kohusetäitja. Nii määras konsistoorium mind aastal 1996 Tartu praostkonna praosti kohusetäitjaks. Me pidasime siis siin Tartu Pauluse kirikus praostkonna koosolekuid ja praostkonna asju korraldasime siit, kuna siin oli varem pikaajaline praost olnud, Harald Tammur.

Kui me siin käisime, siis selgus, et Harald Tammur kavatses jääda 80. sünnipäeval emerituuri ja kogudus kuulutatakse vakantseks. Mina andsin praostina siia kandideerimiseks loa. Mind kutsus mitu inimest, kõigepealt tollane koguduse juhatuse esimees Halvor Sander. Arutasin seda tol korral peapiiskop Jaan Kiivitiga ja tema andis mulle nõu, et ma kandideeriksin ja tuleksin siia. Tegin siis avalduse ja kogudus valis mind.

Milline oli kogudus siis, 1997. aastal? Ärkamisaeg oli möödas.

Jah, ärkamisaeg oli möödas, suured ristimised ja leeritamised olid möödas. Snickersite aeg oli möödas – ühel aastal tuli humanitaarabina Eestimaale palju Snickersit ja seda jagati koguduste kaudu. See ka elavdas natuke koguduse elu.

Pauluse koguduses oodati aktiivsemat tegutsemist. Siin oli ustavaid inimesi, kes koguduse elu korraldasid. Minu silma järgi oli see igati meeldiv koht, kuhu tulla ja meeldivad inimesed, kes mind tänuga vastu võtsid.

Väga erilisi lootusi mul ei olnud. Hirm oli, kuidas kujunevad suhted Tartu linnaga.

Kuidas koostöö linnaga sujuma hakkas?

Tol korral olid just valimised olnud ja

linnapeaks oli saanud Tõnis Lukas. Siis tuli varsti võimuvahetus – sotsiaaldemokraatide ja Isamaa koalitsioon asendati Reformierakonna ja Keskerakonna koalitsiooniga. Pärast seda ongi Reformierakond kogu aeg koalitsiooni juhtinud.

Me alustasime siin kirikus remontidega ja tegime kõigepealt korda peaukse esiku, altariosa ja mõned abiruumid. Kui esikut tegime, tahtsime ka uut ust teha ja käisime linnalt abi küsimas. Toona see suurt toetust ei leidnud.

Seejärel sai linnapeaks Roman Mugur. Pauluse kirik ei olnud siis tähelepanu objektiks, kuna korrastamist vajas esmajoones Jaani kirik. Mart Laar oli ajaloolasena huvitatud sellest, et Jaani kirikuga midagi tehtaks ja riik oli andnud sinna igal aastal mingi hulga raha ja seal tehti arheoloogilisi väljakaevamisi ja valmistuti remondiks. Sel hetkel otsustasime luua Jaani kiriku ehituseks sihtasutuse. Asutajaliikmed olid Tartu praostkond, Jaani kogudus, Tartu linn ja kultuuriministeerium. Mina otsisin juhatajad ja asusin tööd korraldama.

Roman Muguri aeg ei olnud väga pikk. Tema järel sai linnapeaks Andrus Ansip, kes asus sihtasutuse nõukogu juhtima. Siis otsustati, et võtame laenu ja viime töö lõpuni.

1999. aasta sügisel valiti mind linna volikokku ja sellest ajast olen volikogu liige. Volikogu töö kaudu oli võimalik suhelda linna juhtidega. Andrus Ansip, Laine Jänes, Urmas Kruuse ja Urmas Klaas – nende kõigiga on olnud väga hea suhelda, linnavalitsuse liikmed on olnud väga mõistvad ning ka volikogu liikmed on suhtunud kirikusse hästi.

Kui 1997 sai alustatud väiksemate remonttöödega, siis üks hetk läksid need remonttööd väga suureks. Räägime sellest ajast.

Kui ma 1997 siia tulin, siis olid juba lepingud sõlmitud, et spordimuuseumi osa tuleb kogudusele tagasi aastal 2000 ja ERM annab ruumid üle aastal 2005. Kui esimesed remondid said tehtud, siis järgmisena võtsime 1998. aastal ette oreli. Mul õnnestus käia Chicagos. Lõin palju kontakte ja võtsin kaasa materjale orelite kohta. Kui tagasi jõudsin, otsisime müüjad üles ja tellisime

Rogersi digitaalse oreli. See on ka praegu kvaliteetne. Lihtsa inimese kõrv ei tee vahet, kumma oreliga mängitakse. Ta oli tol korral ka kallis, aga kuna ta oli esimene orel, mis siia piirkonda tuli, siis tehti meile suurem allahindlus, saime ta natuke odavamalt kätte.

1999. aasta projekt oli uue torni tegemine. Torniosa remondi ja uue tornikiivri tegemiseks kulus terve suvi. Järgmisel aastal tegime kiriku ümbruse korda. Siis saime tagasi kõrvalhoone ja tegime siin teise korruse remondi.

Kui riik võttis vastu vältimatu sotsiaalabi seaduse, kuulutas Tartu linn välja hanke vältimatu sotsiaalabi andmiseks. Meie pakkusime ja võitsime. 1. juulist 2001 hakkasime teenust pakkuma. Hange oli juuni keskel. Me hakkasime küll kohe oma ruume remontima, aga esialgu tuli ikka toitu pakkusida siit väikesest esikust ja inimesed sõid õues. Nii kestis see septembri lõpuni, ilm õnneks kannatas. Oktoobris saime keldriruumid valmis ja seal läks töö edasi. Edaspidi oleme iga kolme aasta tagant hankel osalenud. Siisamaani oleme teinud linnaga koostööd ja pakkunud vältimatu sotsiaalabi teenust.

Edasi tuli väike paus. Suuremaid töid ei olnud kuni aastal 2005 anti kirik tervikuna kogudusele tagasi. Oleks pidanud aasta lõpuks antama, aga Eesti Rahva Muuseum sai laoruumid Raadil varem valmis ja andis ruumid juba septembris üle. Meil oli Rahva Muuseumiga kujunenud väga hea koostöö. Nad olid väga toredad inimesed. Kui kirikul oli abi vaja, olid nad alati valmis appi tulema. See oli nagu oma inimeste äraminek kirikust.

Siis hakkasime planeerima kiriku remonti. Tegime paar restaureerimise alast konverentsi. Kutsusime siia parimaid Saarineni tundjaid loenguid pidama. Pidasime plaane ajaloolaste ja kunstiteadlastega. Mart Kalm oli üks esimesi, kellega nõu pidasime. Kuna linn oli valmis toetama, siis tegime ka siin sihtasutuse. Kui projekt oli valmis, tulid ehitushanked.

Kui ma kunagi Tartusse tulin, siis ma mõtlesin, et esimesel aastal oleks vaja esik ja altariosa korda teha, teisel aastal orel, kolmandal aastal torn, neljandal aastal haljastus. Mõtlesin, et viiendal

meile palju andnud

aastal teeme kõrvalhoone korda, siis kogume natuke raha ja kui 2005 tuleb kirik tagasi, siis teeme kiriku korda. Ma arvasin, et selleks kulub viis aastat ja aastaks 2010 on valmis. Peaaegu oleks nii läinudki, kõik esimesed asjad läksid.

Aga 2008 tuli masu. Meil oli tegelikult finantsplaan juba olemas, aga riigipoolset võimalused lõppesid otsa. Siis jäi remont natuke seisma. Oli paratamatu, et tuli hakata etapi kaupa töötama. Riik ja linn olid valmis toetama, aga teatud summaga. Lootus oli EASist raha saada, aga ka EASis tekkis seisak. Mõnda aega EASi raha üldse ei liikunud. Siis alustasime vundamendi kindlustamisega ja krüpti kaevamisega. Teine töö oli tiibhoone kordategemine. Need, kes huvitusid arhitektuurist, tahtsid alustada kirikusaalist, mina surusin selle peale, et kõigepealt krüpt ja kõrvalhoone. Kartsin, et kui kirikusaal tehakse korda, ei jätku enam raha muude tööde jaoks. Meil on lootus raha saada seni, kuni peamine asi on tegemata. Siis sai tiibhoone korda ja siis tegime krüpti valmis. Seejärel avanesid rahad ja saime aastaks 2015 kiriku valmis.

Kui kirikusaal oli valmis, siis lugesin ma Piiblist, et Saalomoni templit ehitati seitse aastat. Meie tegime esimese ehituslepingu 15. septembril 2008 ja kiriku pühitsesime 12. septembril 2015. Ehitustööd võtsid täpselt seitse aastat.

Kui mõelda neile projektitöödele, siis kas see projekt, mis valiti, oli parim?

Teises projektis ei olnud mõningaid kirikule spetsiifilisi asju arvestatud. See oli väga tore ja tasemel projekt ja oleks võibolla veidi odavamgi tulnud, aga kiriku projekteerimise kogemust ei olnud. Seevastu Nieminen ja Järvinen suutsid ilmselt kõige paremini taastada Saarineni. Nii et me arvame, et see valik oli õige. Projekt läks suhteliselt kalliks, aga Jumal andis nii, et meil rahamuret ei olnud. Meil ei oleks ka raha üle jäänud, kui me oleksime odavamalt teinud.

See oli ka õnnistus, et krüpt sai enne valmis, sest me ei pidanud ehitustööde ajaks siit kirikust välja kolima. Meil oli kõrvaloleva kooliga juba kokku lepitud ja kool oli valmis andma oma saale ja mõningaid ruume. Oli võimalus minna ka kuhugi mujale kirikusse. Praegune lahendus oli siiski kõige parem. Aktiiv-

sed koguduse liikmed leiavad koguduse igalt poolt üles, aga need, kes harvem kohal käivad, poleks osanud kuhugi tulla. Meie olime kirikusaalist väljas natuke alla kahe aasta, jaanuari keskel läksime ja detsembris tulime tagasi.

Kuidas meenutate aega krüptis?

See oli omamoodi huvitav. Seal oli üksteisega palju lähedasem kontakt, see oli meeldiv. Lihtsalt see halb asi oli, et kõik korraga ei mahtunud, oli mitu jumalateenistust. Siis hakkas tekkima nagu mitu kogudust, oli kella kümnene kogudus ja kella kaheteistkümnene kogudus. Alguses proovisime kolme jumalateenistusega, oli üks ka õhtul ja selgus, et sellel õhtusel oli osavõtt kõige väiksem. Siis jäime nende kahe juurde, aga jõuluõhtul oli neli jumalateenistust.

Kuidas oli sel ajal lugu leerilastega ja muude talitustega?

See väga palju ei mõjutanud. Kontserte küll eriti polnud, aga ei olnud märgata, et koguduse elu eriti oleks muutunud. Laulatusi jäi natuke vähemaks ja neid peeti siis kas vabas õhus või kusagil mõisates või teistes kirikutes. Siin kohapeal oli laulatusi vähem. Kes otsis ilusat kirikut laulatuseks ja leeri läks laulatuse pärast, läks siis küll mujale. Sellega langes natuke leeris käijate arv.

Mis on koguduses nüüd pärast remonti teisiti?

Töötõingimused on väga head. Me oleme ka praegu soojas toas ja siin on mugav olla. Kantseleiruumid ei läinudki enne väga soojaks. Meil on nüüd erinevad mugavused, liftid, WC-d, invatualetid. Üks nõudmine oli, et pruudikambrisse peab tualett saama, sest 50% pruute vajavad seda enne laulatust. Meil on nüüd 27 tualetikohta.

Peab ütlema, et vaimulik elu välistest asjadest väga palju ei sõltu. Jumal teeb oma tööd Sõna kaudu. Kui ma olin Kuressaares õpetaja ja panime kirikusse keskkütte sisse, siis parteikomitee märkas seda hiljem ja sellest tuli pahandus. Juhatuse esimees kutsuti välja ja küsiti: „Noh, kas nüüd hakkab teil palju rahvast kirikus käima?“ Juhatuse esimees ütles: „Need, kes kirikusse tulevad, ei käi seal ahju pärast. Aga need, kes tulevad, nendel on palju soojem.“ Ma usun, et need inimesed, kes nüüd

kirikusse tulevad, nendel on palju ilusam. Aga selle välise ilu pärast tuleb inimene üks kord, aga see on ka kõik.

Muutunud on see, et nüüd tahavad paljud oma lahkunuid siit ära saata. See on väärikas ja ilus paik. Viimasele teekonnale minek ja laulatused on tähtsad asjad. Inimese elu suursündmuste puhul tahetakse, et ka väline oleks väärikas.

Uue asjana on meil nüüd oma surnuaed, kolumbaarium. Kolm aastat see olnud kasutuses, umbes sada inimest on sinna maetud. Mõned urnid on seal ajutiselt, kui inimesed ei taha urni talvel mätta ja hoiavad siin kevadeni, kui maetakse surnuaeda. See seob inimesi kirikuga, siin käiakse mälestamas ja küünlaid süütamas. Igapäevane kirikus käimine on aktiivsem.

Kontserttegevus on märgatavalt kasvanud ja kollektiividel on palju abiruume kasutada. Kontserdi korraldamine on mugav. Suure hoone ülalpidamisel on sellest saadav rent suureks toeks.

Küllaltki palju inimesi käib kirikut niisama vaatamas. Palju on turismi-gruppe, kes paluvad koguduselt giidi. Eelkõige on giidiks vaimulikud, sest kui me kirikut tutvustame, siis me räägime altari juures kogu lunastusloo ära. Eelmisel aastal käis meil peaaegu 70 gruppi, umbes üks kolmandik neist välismaalt, kaks kolmandikku Eestist: koolid, töökollektiivid, seltsid. Järjest rohkem toovad turismifirmad inimesi Rahvamuuseumit vaatama ja lisavad kavasse ka kiriku vaatamise.

Kui paljud neist, keda maetakse, on meie koguduse liikmed ja kui paljud lihtsalt tahavad, et siit maetaks?

Umbes veerand on meie kogudusega seotud. Teised on muljal liikmed või ristitud mujal, aga side on kogudusega katkenud. Surmale lähenedes leiavad inimesed tihti Jumala, uskmata võib elada, aga uskmata on raske surra.

Nüüd on meil koguduses ees veel suured muutused. Kristjan on koguduse uus õpetaja. Kuidas lähevad asjad edasi?

Eks aeg näitab seda. Ma siiralt hindan Kristjanit. Ma tean tema koduelu ja suhtumist. Väljapoole inimene võib end ju teisena näidata, aga perekonna keskel ta palju ei suuda varjata. Ma tean ta

huvisid ja ma arvan, et ta saab väga hästi selle tööga hakkama. Puudulikud inimesed oleme me kõik.

Kahtlemata on siia vaja leida ka üht abiõpetajat, töömaht on siiski suur ja ühele inimesel on see raske. Mina püüan jõudu mööda kaasa aidata, aga üht inimest oleks kindlasti veel vaja.

Mina jään siia, praegu on uue kirikuseaduse tegemise aeg. Hetkel ei ole piiskoppidel selget koguduse kohta. Mõte on aga, et igal piiskopil peaks olema oma kodukogudus, kus ta ei tegele koguduse juhtimisega, aga kus ta jutlustab ja teenib ja palvetab. Uus kirikuseadus määrab selle koguduse ja esialgu ta määrab selle koguduse, kus see piiskop on.

Kui Kristjan võtab üle õpetaja kohustused, siis jääb teil rohkem aega piiskopi tööks. Millised on piiskopi kohustused?

Päris piiskoplikud on ülevaataja amet ja vaimulike ordineerimine. Neid asju ei saa keegi teine teha. Minu kui ülevaataja roll hõlmab kuut praostkonda, siin on umbes 80 kogudust. Kui on tähtpäevad, sinodid või probleemid, siis on mu ülesanne olla praostidele toeks. Samuti on mu ülesandeks vaimulikele nõu andmine. Kas see minu nõu nüüd parem on, aga mitu nõud on ikka mitu nõud.

Mingisugune kogemus selle 40 aastaga on ka vaimulikus elus olemas, mida saan jagada.

Piiskopi ametiaeg saab ka täis 65. aastaga, aga peapiiskop taotles kirikukogult piiskoppide ametiaja pikendamist ja kirikukogu pikendas ametiaega viieks aastaks, 70. eluaastani.

Mida te Kristjanile soovitate, kui ta koguduse peaõpetajana alustab?

Me oleme tegelikult siin ju kogu aeg koos olnud. Nüüd ma ütlen, kui ma talle ameti üle annan, et nüüd ma püüan talle mitte enam nõu anda muidu, kui ta tuleb seda minu käest küsima. Nüüd jääb tema siin elu korraldajaks ja kui tema tahab küsida nõu, siis ma olen valmis seda andma, aga ma ei lähe ütleva, et tee ikka nii või teisiti.

Suur rõõm on kindlasti see, et teil on ka lapselapsed siinsamas kirikus päevahoius. Kas see on midagi, mida te lootsite, kui lastehoid alustas?

Lastehoid siin oli ka Jumala juhtimine. Kolmandale korrusele planeerisime taaskasutuskeskust. Siis tulid paar naist ja ütlesid, et nad tahavad teha lastehoiu, kas teil ei ole siin ruume. Me lasime arhitektil taaskasutuskeskuse asemel planeerida kolmandale korrusele lastehoiu. Kui remont sai valmis, olid naised kadunud. Võib-olla olid nad Jumala

inglid? Siis leidsime inimesed, kes hakkaksid lastehoiuga tegelema ja oleme väga rahul nii lastehoiu, töötegijate kui lastega.

Kas on olnud ka kooli avamise mõtet?

Kooli mõte on olnud kaua. Aga neid võimalusi ei ole selleks avanenud ja õigeid inimesi leidunud. Palju asju on Jumal meile andnud, seda ei ole meile veel antud. Kui avaneks võimalus, võiks ehitada teise tiibhoone nagu Saarineni projektil ja sellest võiks siis koolimaja saada. Aga praegu ei tea, kas see on vajalik. Võibolla tuleks tegeleda kõikide koolidega. Oleks hea kui kristlikke lapsi ja vanemaid oleks kõikides koolides. Meid on kutsutud selles maailmas valguseks olema. Igas koolis mõni usklik ikka leidub ja mõni sõber ikka leidub.

Lõpetuseks küsin ma tavaliselt, milline on inimese lemmikkirjakoht Piiblis. On teil lemmikkirjakoht?

On üks kirjakoht, mis on mulle väga tähtis. Kui ma sündisin, siis mu emal oli Piibel padja all ja ta võttis sõrme alt kirjakohta. Ja tuli Ps 37:4. Praegune tõlge ütleb: „Olgu sul rõõm Issandast; siis ta annab sulle, mida su süda kutsub!“, vana tõlge ütles: „Issand olgu su ülem rõõm, siis ta annab sulle kõik, mida su süda kutsub!“

Küsimusi esitas Liina Raju

Jumalateenistused

Igal pühapäeval algusega kell 10.

Jumalateenistuste ajal on lastele avatud kaks mängutuba: üks pigem beebidele, teine pigem koolieelikutele.

Ülekanded jumalateenistusest on Pereraadios ja Youtube keskkonnas.

Paastumaarjapäeva

jumalateenistus on 25. märtsil kell 12.

Pühapäevakool

Tunnid toimuvad laupäeviti kell 11.00:

2–4 aastased (Kirsika Berit Reino)

5–6 aastased (Aino-Liisa Petolai)

I–II klass (Riina Org

ja Anneli Tubin)

III–V klass (Anu Seppa

ja Auli Marta Humal)

VI–VIII klass (Katrin Luhamets)

Kell 12.30: kunstiring (Liive Koppel).

Koguduse elu nädala sees

Piiblitunnid – kolmapäeviti kell 17.

Käsitleme Pauluse kirja efeslastele.

Taize palvused – neljapäeviti 17.30.

Noorteõhtud – reedeti kell 19.

Leerikool esmaspäeviti kell 18.

Piiblingid:

P. 5. märts kell 11.45 (Juta)

E. 6. märts kell 17.00 (Liive)

R. 10. märts kell 18.00 (Aino)

E. 13. märts kell 17.00 (Liive)

P. 19. märts kell 11.45 (Juta)

E. 20. märts kell 17.00 (Liive)

R. 24. märts kell 18.00 (Aino)

E. 27. märts kell 17.00 (Liive)

P. 2. aprill kell 11.45 (Juta)

Kooriproovid:

Kammerkoor teisipäeviti kell 18.15.

Naiskoor kolmapäeviti kell 18.15.

Lastekoor laupäeviti kell 10.00.

Noorteansambel reedeti kell 18.00.

Kantselei on avatud E-L 10-14, P9-10, tel 7 420 258; tartu.pauluse@eelk.ee

Liikmeannetusi saab teha koguduse kantseleis või pangäulekandega.

Saaja: EELK Tartu Pauluse kogudus Arveldusarve Ee282200221005105336 Summa on annetaja otsustada.

Kirik ja kolumbaarium on avatud E-R 10-17, L 10-14, P 9-12.

Raamatupood on avatud E-R 10-18, L 10-14 ja P 11.30-12.00.

Supiköök on avatud E-R 11-13 ja L 10-12:30

Kontsert

L. 18. märts kell 18. Kammerkoor „Head Ööd Vend“. Kavas Joh. Georg Albrechtsbergeri missa D-duuris ning katkendid Urmas Sisaski teosest „Gloria Patri“. Dirigent Raul Talmar, orelil Ene Salumäe.